

Pondelok Féria	18/7			
Utorok Féria	19/7			
Streda Féria, sv. Apolinár	20/7			
Štvrtok Féria, sv.Vavrinec	21/7			
Piatok sv.Mária Magdaléna, sviatok	22/7			
Sobota sv.Brigita, sviatok	23/7	Jastrabie	18.00	+Mária Ihnátová
Nedel'a 17.nedel'a cez rok C	24/7	Senné Palín	10.30 11.15	+Mária a Ján Floriánoví a ich rodičia +Anna Padová, 1.výr.

Oznamy

– na budúcu nedel' u sú zbierky na kostoly.

Milodary na kostol: zvonček 10.7.2022 Senné: 93.26, Jastrabie 64.55, Palín 37€. zvonček 5.7.2022 Palín 74.20. na kostol v Jastrabí p.Eva Verbická 25€.

Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Arcidiecezna púť v Gaboltove 2022:

16.7.2022: 11.00sv.omša, 15.00HodinaB.milosrdenstva, 15.45Hodinky Nep.poč. P.Márie, 16.30 radostný ruženec večeradlo, 17.30vešpery, 18.00 sv.omša-M.Forgáč, 20.00 sv.omša-novokňazi, 21.30 hud.pásmo, 23.00 adorácia
17.7.2022: 00.00 sv.omša, 2.00 ruženec svetla, 2.45 krížova cesta, 4.15 bolestný ruženec, 5.00 akadémia, 6.00 sv.omša, 7.00 Hodinky o Nep.poč.P.Márie, 8.00sv.omša, 9.30 slávnostný ruženec, 10.30 sv.omša-Ján Kuboš.

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 13/2022

Modlitba na 2. svetový deň starých rodičov a seniorov

Ďakujem ti, Pane, za požehnanie dlhého života pretože tým, ktorí sa k Tebe utiekajú, vždy dopraješ, aby prinášali ovocie. Odpusť, mi Pane, že sa často vzdávam a bývam sklamaný; Neopúšťaj ma, keď mi ubúdajú sily. Nauč ma, aby som s nádejou pozeral na budúcnosť, ktorú mi uštedríš, na poslanie, ktoré mi zveruješ, a neprestajne ospevoval tvoju chválu. Urob ma nežným majstrom tvojej revolúcie, aby som s láskou ochraňoval svoje vnúchatá a všetkých maličkých, ktorí u teba hľadajú útočisko. Ochraňuj, Pane, pápeža Františka a daj, aby tvoja Cirkev, zbavila svet osamelosti a naše kroky upriam na cestu pokoja. Amen.

Imprimatur: Mons. Stanislav Zvolenský, predseda Konferencie biskupov Slovenska, bratislavský arcibiskup metropolita, 9. júna 2022, Prot. č. 213/2022.

Pápež František: 15. nedel'a cez rok C, 10. júla 2022

podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi Lk 10,25-37. V pozadí je cesta z Jeruzalema do Jericha, popri ktorej leží muž zbitý do krvi a okradnutý lupičmi. Kňaz, ktorý ide okolo, ho vidí, ale nezastaví sa, prejde ďalej; rovnako aj levita, teda ten, čo sa venuje bohoslužbe v chráme. No keď prechádzal okolo istý cestujúci Samaritán, keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto“. Nezabúdajte na tieto slová: „bolo mu ho ľúto“; to je to, čo Boh cíti vždy, keď nás vidí v probléme, v hriechu, v biede. Samaritán bol na ceste. Takže ten Samaritán, hoci má svoje vlastné plány a smeruje do vzdialeného cieľa, nehľadá si výhovorky a cíti sa oslovený tým, čo sa stalo na ceste. neučí nás Pán robiť práve toto? Pozerať sa ďaleko dopredu, na konečný cieľ, a zároveň venovať pozornosť krokom, ktoré musíme urobiť tu a teraz, aby sme sa tam dostali. Je príznačné, že prví kresťania sa nazývali „učeníci Cesty“, teda napredovania. Veriaci človek je vskutku veľmi podobný Samaritánovi: rovnako ako on je na ceste, je pocestný. Vie, že nie je človekom, ktorý je už v cieľi, ale chce sa každý deň učiť nasledovaním Pána Ježiša, ktorý povedal: „Ja som cesta, pravda a život“. *Ja som cesta:* Kristov učeník kráča za ním, a tak sa stáva „učeníkom Cesty“. Ide za Pánom, ktorý neseď, ale je stále na ceste: na ceste stretáva ľudí, uzdravuje chorých, navštevuje dediny a mestá. Takto konal Pán, vždy na ceste. „Učeník Cesty“ - teda my kresťania - preto vidí, že jeho spôsob myslenia a konania sa postupne mení a čoraz viac sa pripodobňuje Majstrovmu. Kráčajúc v Kristových šľapajach sa stáva pocestným a učí sa - podobne ako Samaritán - *vidieť a mať súcit*. Vidí a má súcit. Predovšetkým *vidí*: otvára oči realite, nie je sebecky uzavretý vo vlastných myšlienkach. Naproti tomu kňaz a levita vidia nešťastníka, ale akoby ho nevideli, prejdú okolo, odvrátia pohľad. Evanjelium nás vychováva k videniu: vedie každého z

nás správne chápať skutočnosti, deň čo deň prekonávať predsudky a dogmatizmus. Mnohí veriaci sa utiekajú k dogmatizmom, aby sa bránili pred realitou. A potom nás učí nasledovať Ježiša, pretože nasledovanie Ježiša nás učí *mať súcit*: všímať si druhých, najmä toho, kto trpí, toho, kto to najviac potrebuje. A zasiahnúť, tak ako Samaritán: neprejsť povedľa, ale zastaviť sa. Zoči-voči tomuto evanjeliovému podobenstvu sa môže stať, že človek bude niekoho obviňovať, prípadne viniť sám seba - ukazovať prstom na druhých, prirovnávajúc ich ku kňazovi a levitovi: „Ale ten a ten ide ďalej a nezastaví sa“, alebo viniť sám seba vymenúvaním vlastnej nedostatočnej pozornosti voči blížnemu. Chcel by som však navrhnuť iný druh cvičenia. Nie sa len obviňovať - zaiste, musíme sa priznať k tomu, keď sme boli ľahostajní a vyhovárali sme sa -, ale nezastavme sa pri tom. Musíme si to priznať, je to chyba, ale prosme Pána, aby nás vyviedol z našej sebeckej ľahostajnosti a uviedol nás na Cestu. Vyprosujme si od neho, aby sme *videli a mali súcit*. To je milosť, musíme si ju prosiť od Pána: „Pane, nech vidím, nech mám súcit, tak ako ty mňa vidíš a máš so mnou súcit“. Toto je modlitba, ktorú vám dnes navrhujem: „Pane, nech vidím, nech mám súcit, ako ty vidíš mňa a máš so mnou súcit“. Nech máme súcit s tými, ktorých stretávame na ceste, najmä s tými, ktorí trpia a sú v núdzi, aby sme sa k nim priblížili a urobili, čo môžeme, aby sme im pomohli. Veľakrát, keď som s nejakým kresťanom alebo kresťankou, ktorí sa prišli porozprávať o duchovných veciach, pýtam sa, či dáva almužnu. „Áno,“ hovorí mi – „A povedz mi, dotkneš sa ruky toho, komu dávaš mincu?“ – „Nie, nie, hodím mu ju tam.“ – „A pozeráš sa tomu človeku do očí?“ – „Nie, nenapadne mi to.“ Ak dávaš almužnu bez toho, aby si sa dotkol skutočnosti, bez toho, aby si sa pozrel do očí človeka v núdzi, táto almužna je pre teba, nie pre neho. Zamyslime sa nad tým: „Dotýkam sa biedy, aj tej biedy, v ktorej pomáham? Pozerám sa do očí ľuďom, ktorí trpia, ľuďom, ktorým pomáham?“ Zanechám vám túto myšlienku: vidieť a mať súcit. Nech nás Panna Mária sprevádza na tejto ceste rastu. Nech tá, ktorá nám „ukazuje Cestu“, teda Ježiša, nám pomáha aj stávať sa čoraz viac „učeníkmi Cesty“.

Spomienka Panny Márie Karmelskej

16. júla je v Katolíckej cirkvi spomienka Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej. Toto pomenovanie sa vzťahuje na pohorie Karmel v Izraeli a na rehoľu karmelitánov. Dejiny karmelitánskeho škapuliara sa však začínajú až v 12. stor. Po prechodnom oslobodení Svätej zeme križiakmi sa vytvorila okolo r. 1155 na Karmeli väčšia mníšska komunita z pútnikov a niektorých križiakov. Zakladateľ karmelitánov sv. Bertold sa v roku 1185 usadil so svojimi desiatimi spoločníkmi v jaskyni proroka Eliáša na hore Karmel a žil tam ako pustovník. On i jeho nasledovníci žili ako duchovní synovia proroka Eliáša a prezývali sa bratmi Nasvätejšej Panny Márie z hory Karmel. Jeruzalemský latinský patriarcha im niekedy v rokoch 1206-1214 zostavil stanovy, ktoré v r. 1226 schválil pápež Honorius III. Prví karmelitáni tvorili vo Svätej zemi komunitu, no žili ako pustovníci v oddelených celách, kde sa venovali modlitbe a práci. Stretali sa v oratóriu iba na spoločnú modlitbu a bohoslužbu. Žili v mlčaní, pôste a konali tvrdé skutky pokánia. Zvlášť si uctievali Pannu Máriu. Podľa tradície sa vtedajšiemu generálnemu predstavenému Šimonovi Stockovi, ktorý keď spozoroval nebezpečenstvo hroziace rádu, prosil Najsvätejšiu Pannu o pomoc. V noci

z 15. na 16. júla 1251 uzrel Najsvätejšiu Pannu Máriu v sprievode anjelov, Panna Mária mu podala škapuliar hnejdej farby. Vtedy počul tieto Máriine slová: „Prijmi, najmilší synu, škapuliar tvojho rádu ako znak môjho bratstva, výsadu pre teba a všetkých karmelitánov. Kto v ňom zomrie, nebude trpieť vo večnom ohni. Je to znak spásy, záchrana v nebezpečenstvách, znamenie pokoja a večného záväzku.“ Panna Mária mu teda venovala škapuliar na znak svojej ochrany a pomoci. Preto sa Karmelská Panna Mária nazýva aj Škapuliarska. Svätý Šimon Stock po tomto zjavení založil Bratstvo nerehoľných členov, cez ktorých šíril úctu k Panne Márii Karmelskej a k sv.škapuliaru po celom svete. Začiatkom 14.st. sa P. Mária ukázala pápežovi Jánovi XXII. a odporúčala mimoriadnu starostlivosť o "jej karmelitánsky rád". Sľúbila hojné milosti a spásu tým, čo patria do rádu a verne zachovávajú svoje sľuby a aj tým, čo patria do Bratstva sv.škapuliara, zachovávajú cnosť čistoty podľa stavu a modlia sa za Cirkev, sľúbila všetkým mimoriadnu milosť, známu pod názvom "sobotná výsada": "Ja, ich Matka, ich v prvú sobotu po smrti vyslobodím z očistca a zavediem na horu večného života." Pápež Ján XXII. potom v roku 1322 vydal bulu "Sacratissimo uti culmine", ktorou potvrdil spomenutý druhý prísľub sobotnej výsady. S nosením plátenných škapuliarov sú spojené viaceré prísľúbenia a milosti. Veriaci ich používajú dodnes. Škapuliar, z latinského slova scapula – lopatka, označuje pôvodne časť odevu. Je to pás látky (okolo 40 cm široký s otvorom pre krk a hlavu), ktorý splýva z pliec vpredu i vzadu. Je bežnou súčasťou rehoľného oblečenia nielen u karmelitánov. To je riadny, veľký škapuliar. Menší alebo stredný škapuliar nosia členovia tretieho rádu patričnej rehole. Ten pozostáva z dvoch štvorcových kusov látky (vo farbe rehoľného škapuliara) spojených dvoma stuhami na okrajoch tak, aby sa dal prevesiť cez hlavu, pričom jeden kus látky je na prsiach a druhý na chrbte. Tretí, malý škapuliar, pozostáva z dvoch malých štvorcov takej istej látky (spojených tenkými stužkami alebo šnúrkami) a je určený pre nečlenov rehole. Prijímajú ho pri osobitnom zasväcujúcom obrade a nosia ho pod svojím normálnym oblekom. Apoštolská stolica zaradila škapuliar medzi sväteniny. Vytrvalé nosenie tohto znaku osobitného zasvätenia stále pripomína veriacemu plnenie kresťanských povinností a robí ho účastným na duchovných dobrodeniach karmelitánskej alebo inej rehole. Okrem toho druhý uvedený prísľub sa viazal na podmienky vedúce k väčšej kresťanskej dokonalosti: na čistotu života primeranú svojmu stavu a na dennú modlitbu tzv. malých hodínok k Panne Márii. pápež sv. Pius X. dovolil, 16.12.1910, namiesto plátenného škapuliara nosiť škapuliarsky medailónik. Ten má na jednej strane obraz Božského Srdca a na druhej obraz Panny Márie. Pri príležitosti tejto spomienky sa konajú na viacerých miestach mariánske púte. Na Slovensku sú najznámejšie pútnické miesta Preblahoslavenej Panny Márie Škapuliarskej napr. v Topolčiankach, Gaboltove, Domaniži, Stropkove, Trstenej či Bôrke.

Pre vnútornú potrebu Farností Návštevy Panny Márie, Senné.
Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);
Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.
Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz
Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.